

Novi deželni svetnik Slovenske skupnosti

Marko Pisani
Deželni svetnik

Konec letošnjega junija sem nasledil v Deželnem svetu Igorja Gabrovca,

ki je zasedel mesto župana Občine Devin Nabrežina. Že pred uradno zaprisego sem si zadal cilj čim boljše spoznati našo zamejsko stvarnost, od Trbiža do Milj in se osebno soočiti z vsemi, ki vsakodnevno skrbijo, da se slovenska beseda in slovenska prisotnost ohranjata na ozemlju dežele Furlanije Julijske krajine. Prepričan sem namreč, da neposredno poznavanje razpredene mreže ustanov in društev, njih pogledov, problemov in potreb, lahko bistveno pripomore k boljšemu zastopanju naših interesov v deželnih organih in boljšemu delu nasploh. Tako sem obiskal že nekaj občinskih uprav, kjer je prisotna slovenska manjšina, slovenskih ustanov in društev, ter pridobil podrobne informacije iz prve roke. Problemi, kar se tiče malih občin, so več ali manj slični: pomanjkanje občinskega osebja, pomanjkanje občinskih tajnikov s poznavanjem slovenskega jezika, zagotavljanje primernih storitev občinskemu prebivalstvu, zahtevni in zbirokratizirani postopki za pridobivanje

javnih investicijskih sredstev, itd. V naših društvih se pozna dvoletno mirovanje zaradi epidemioloških ukrepov, tako da se delovanja v prvotnem obsegu komaj sedaj obnovljajo. Na vidiku, pa so že nove težave pri rednem delovanju društev, tako kulturnih, kot športnih, zaradi izjemnega

”Poznavanje razpredene mreže ustanov in društev bistveno pripomore k boljšemu zastopanju naših interesov”

porasta cen energentov. S tem v zvezi sem že naslovil na deželno upravo svetniško vprašanje in opozoril na to pereče vprašanje, ki lahko resno ogrozi delovanje marsikaterega društva.

Zaskrbljujoč je bil tudi odnos deželne uprave do požarov, ki so v poletnih mesecih uničevali kraško pokrajino in razgalili vse pomanjkljivosti

deželne protipožarne strategije. Te se poznajo tudi sedaj, ko bi bilo potrebno pristopiti celovito in strateško k obnovi požganih gozdov in kraške gmajne, upoštevajoč vse pomanjkljivosti, ki so prišle do izraza, tako z vidika opremljenosti kot z vidika organiziranosti in koordinacije protipožarnih služb. Predvsem pa bi bilo potrebno večje sodelovanje in koordinacija z gasilskimi enotami in vodstvom civilne zaščite Republike Slovenije, tako pri preventivnih ukrepih, ki morajo upoštevati enovitost kraške pokrajine, kot tudi pri usklajevanju gasilskih intervencij. Ogenj pač ne pozna meja.

Tudi v Deželnem svetu se že občuti premočno zmago stranke Fratelli d'Italia na zadnjih političnih volitvah in novo razporeditev moči v desnosredinski koaliciji, čeprav zasedajo predstavniki Melonijeve stranke le štiri sedeže deželne skupščine. Ta nova konstelacija bo seveda vplivala tudi na potek bližajočih se deželnih volitev, za katere datum še ni znan. ■

V Devinu Nabrežini mladi in domači upravitelji

Igor Gabrovec
Devinsko-nabrežinski župan

Sredi poletja smo v občini Devin Nabrežina ponovno prevzeli vaje

domače uprave. Od 12. junija dalje v občinskem svetu sedi kar enajst Slovencev, deset od teh iz vrst zmagovite levosredinske koalicije. Gre za pretežno nove in mlade obraze, tako kot je mlada tudi ekipa odbornikov in odbornic, ki oblikuje občinsko upravo. Politično neizkušnost prav vsakdo uravnoveša z navdušenjem in s strokovnostjo.

Prav kmalu smo doživeli svoj ognjeni krst, dobesedno, saj so bili poletni požari prvi preizkusni izpit nove ekipe. Bili smo mu kos. Sledil je začetek šolskega leta, ko je bilo potrebno vrat na nos poskrbeti za varno, udobno in snažno odprto ducata šolskih poslopij. Pred nami je bila že prva volilna obljuba, da bomo otroke osnove šole Virgila Sčeka ponovno vrnil v Nabrežino. Tako smo v sodelovanju z združenjem staršev in z domačim jusom v slabem mesecu dni v prostorih nižje srednje šole Iga

Grudna pridobili in opremili učilnice ter za silo funkcionalno jedilnico za osnovnošolce, ki bi lahko v prihodnje služila tudi potrebam starejših sovrstnikov.

V naslednjih mesecih smo vzpostavili in utrjevali stik z društvi in

”Od 12. junija dalje na pročelju županstva visi tudi slovenska zastava”

vasmi, kar potrjuje skoraj vsakodnevna navzočnost župana, odbornikov ali poverjenih svetnikov na vsaki pobudi ali dogodku. Z deželno upravo smo obudili omizje za ustanovitev muzejskega parka na območju paleontološkega najdišča pri Devinu, medtem pa je že zaživel načrt muzeja kamnolomov in kamna

na odprtem, ki se bo razvijal in dopolnjeval v prihodnjih letih.

Tik pred zdajci je začetek obnovitvenih del na nabrežinskem trgu, medtem ko bo novo jusersko parkirišče ob vhodu v vas zaključeno in odprto javnosti še pred božičnimi prazniki.

Glede trga smo se na javni skupščini soočili z vaščani in s trgovci ter se dogovorili za nekaj manjših sprememb zlasti kar zadeva dostop za avtomobile in časovno omejena parkirna mesta na samem trgu. Obnovitvena dela se bodo predvidoma zaključila do konca leta 2023 ali malo čez.

Na dobri točki je načrt za preureditev devinskega portiča. Postavitev nadzornih videokamer bo lahko štarala predvidoma sredi prihodnjega leta, saj je načrt kljub finančnim dotacijam predolgo zamujal in je danes potrebna dodatna finančna okrepitev.

Novembra sem podpisal imenovanje novega občinskega tajnika v osebi odvetnika Norberta Fragioma, ki bo Devinu Nabrežini posvečal večji del svojega časa, nekajkrat tedensko pa bo sledil tudi Dobrodo in Medeji. Sočasno z njegovim imenovanjem razvijamo tudi reorganizacijo občinskih uradov, da povečamo učinkovitost in ovrednotimo prav vsakega uslužbenca. Na obzorju je pomembna kadrovska okrepitev, saj bo Občina prihodnje leto zaposlila kakih deset novih

uslužbencev. Posebno pozornost namenimo evidentiranju financiranj iz deželnih, državnih in evropskih skladov, pri čemer se bomo naslanjali na strokovno asistenco podjetja Euroservis.

Računamo na sodelovanje in utrjujemo dogovore s številnimi zunanjimi partnerji, od Lokalne akcijske skupine Kras do Kraškega vodovoda in Posoškega konzorcija, ki predstavljajo neprecenljive strokovne in operativne opore. Pripravljamo načrt za okrepitev varnosti na cestah, kar po-

meni nove asfaltne podlage, ureditev prehodov za pešce, čiščenje občestnega zelenja, omejevanje hitrosti.

Na koncu, a ne čisto na koncu: od 12. junija dalje na pročelju županstva visi -vsak dan, dan in noč- tudi slovenska zastava.

Slovenske barve in slovenska beseda so enakopravno prisotni tako na spominskih vencih kot na vsaki javni prireditvi.

Seveda, vse to je samoumevno. A le takrat, ko je občinska uprava resnično izraz ozemlja in ljudi. ■

Morali bi doseči več!

Julijan Čavdek Pokrajinski tajnik SSK

Na občinskih volitvah v Gorici se je stranka Slovenska skupnost predstavila s samostojno listo 33. kandidatov in kandidatke v podpori županske kandidatke Laure Fasiolo.

Lista je prejela 538 glasov oziroma 4,72%. Skupno je volilo 11.410 volivcev (na deželnih volitvah leta 2018: 556 glasov - 5,03%, skupno je takrat volilo 11.051 volivcev) in iz-

tabora nadaljevala, in to še posebno zaradi raznih krajevnih skupin in gibanj, so se začele ločeno pogovarjati samo stranke, in sicer SSK, PD, M5S. Ponovno je prišla na dan kandidatura Alessandra Marana. K tem pogovorom se je pridružila tudi skupina Gorizia 3.0, ki jo je vodil bivši odbornik za kulturo Antonio Devetag.

Ko je zgledalo, da je zadeva že dokončna, je prišlo v Demokratiški stranki do občinskega kongresa. Na tem kongresu se je zgodil zasuk na levo, češ da je treba v pogovore vključiti tudi bivši Forum in skrajno

siolo so se nadaljevala. Na začetku je zgledalo, da bo to transversalna koalicija, kjer naj bi bile prisotne tudi sredinske ali zmerne desno sredinske sile. Vendar kandidatkinji Lauri Fasiolo ni uspelo obdržati občanske liste GORIZIA LIBERALE, ki je odšla iz koalicije, ker je ugotovila, da se slednja premika preveč na skrajno levo. Prvakinja liste Gorizia liberale Giulia Roldo je tako sklenila sodelovanje z listo INSIEME PER GORIZIA in nastala je skupna lista. Laura Fasiolo je postala županska kandidatkinja običajne levosredinske koalicije, ki v Gorici ni nikoli imela velikih možnosti za zmago, kot se je tudi na koncu, žal, izkazalo.

Kandidatna lista

33 kandidatov na listi SSK je vsekar pozitivna točka. Mogoče bi jih goriška sekcija SSK uspela zbrati tudi 40 in zapolniti listo, če bi imeli kakšen teden več. Dobro je bilo tudi, da je na listo prišlo več mladih. Od teh se je Veronika Terpin najbolje odrezala in bila tretja po številu prejetih preferenc. Dodatna težava je bila novost glede predstavitve kazenskih potrdil in življenjepisov, ki jih je bilo potrebno poslati na sodišče in jih objaviti na spletni strani SSK.

glasov in s ciljem, da potrdi dva svetnika v goriškem občinskem svetu. Volilna kampanja je bila zahtevna. Poznalo se je, da je bilo časa zelo malo, ker so se pogajanja za županskega kandidata zavlekla. Poznale so se tudi posledice dolgega zaprtja zaradi pandemije, ki je povečala pasivnost do političnih tem tudi na lokalni ravni.

Občine Krmin, Tržič in Ronke

Občinske volitve niso potekale le v Gorici. Občinske svete in župane je bilo potrebno obnoviti tudi v Krminu, Tržiču in Ronkah. V Krminu je SSK podprla kandidaturu domačina Davida Buzzinelli in županskega kandidata Roberta Felcara. Slednji je suvereno zmagal, kar dokazuje dobro upravo in pozornost do teritorija. David Buzzinelli ni bil potrjen v občinski svet, ker je prejel premalo osebnih preferenc. Tudi na drugih listah ni bil izvoljen noben Slovenec iz Krminskega, kar je seveda negativno. V Tržiču in Ronkah SSK ni imela svojih kandidatov.

Zaključek

Končni rezultat ima svoje svetle in temne plati. Število izvoljenih upraviteljev se je zmanjšalo, pa tudi ni bilo napredka v prejetih glasovih, kar seveda ni najboljša popotnica za deželne

volila enega občinskega svetnika to je Walterja Bandlja. V prejšnjem občinskem svetu je SSK imela dva svetnika, Marilko Koršič in Walterja Bandlja -, ki sta bila leta 2017 izvoljena na občanski listi Gorizia 100 Sogni (671 glasov - 4,82% - 13.926 volivcev).

V balotaži je zmagal županski kandidat Zibera za 545 glasov razlike. Jeziček na tehtnici je bila v tem primeru lista INSIEME PER GORIZIA. V primeru zmage Laure Fasiolo, bi SSK izvolila 3 občinske svetnike. Lista SSK je bila prva na voliščih v Podgori, Pevma-Oslavje-Štmaver in v Štandrežu.

Zelo zahtevne priprave

Priprave v levi sredini so bile zelo težke, ker je bilo stalno kreganje in zaradi takega stanja, se je stranka začela pripravljati na samostojen nastop in opustila možnost običajnega kandidiranja na drugih listah. Ker so se kreganja znotraj levo sredinskega

levico. Kandidatura Marana je propadla in kandidatkinja za goriško župano je postala šolnica in bivša senatorka Laura Fasiolo. Na goriški politični sceni se je pojavila sredinska občanska lista INSIEME PER GORIZIA, ki je kandidirala Pierpaola Martino za župana. SSK je bila vabljen, da bi z njo sestavila koalicijo. Težava pa je bila v tem, da je lista bila popolnoma nova in ni imela možnosti zmage, saj so se odločili, da se ne bodo povezovali z nobeno od dveh možnih opcij.

Tretja možnost, ki jo je goriška občinska sekcija SSK vzela v pretres je bil samostojen nastop z lastnim županskim kandidatom. Za tako odločitev pa je bilo že pozno.

Vse tri opcije so bile v razpravi na zasedanju pokrajinskega sveta SSK, ki je zasedal v ponedeljek, 14. marca, v Štandrežu. Po razčlenjeni razpravi je goriški pokrajinski svet SSK podprl odločitev, da stranka nastopa s svojo listo v podporo Laure Fasiolo. Pogajanja za koalicijo v podporo Laure Fa-

Vsem kandidatom in kandidatkinjam se SSK iskreno zahvaljuje za sodelovanje.

Volilna kampanja

Lista SSK se je v volilno kampanjo podala z geslom **Za 1000 slovenskih**

volitve, ki bodo prihodnjo pomlad. Nad tem se je potrebno v SSK resno zamisliti.

Seveda je pozitivno, da je bila samostojna kandidatna lista z novimi obrazi, na katerih bi veljalo graditi v prihodnje. ■

Jasni in enotni bomo kos tudi novim izzivom

Pavel Vidoni

Predsednik Zahodnokraškega rajonskega sveta

Precej sem razmišljal o bodočnosti naše stranke, oziroma o političnem stanju celotne slovenske narodne skupnosti v Italiji. Izhodišče za te besede so zbornik Naš skupni jutri, ki ga je izdal krožek Virgil Šček junija letos s prispevki raznih zamejskih osebnosti, članek, ki je izšel na straneh Primorskega dnevnika po političnih volitvah in odprto pismo slovenski javnosti nekaterih naših mladih. Seveda k temu dodam osebna prepričanja in politično pripadnost. Iz vsega tega izhaja, po mojem mnenju, da le z združenimi močmi lahko dosežemo cilje, ki so v interesu naše narodne skupnosti, ali pa, z drugimi besedami, le če smo enotni bo naš glas upoštevan in naše pravice uresničljive. Razpršeni, neenotni, skregani med seboj, nevoščljivi drug na drugega - če tako ravnamo, je poraz neizbežen. Članek Sandorja Tenceja nas seznaja, da tudi v občinah, kjer smo prisotni v večini in kraljujejo naši župani, je občuten zasuk v desno. V nekaterih občinah več, v drugih manj, a vseeno je to razmisleka vredno. Prekrižati simbol desno usmerjene stranke pomeni predvsem podpirati skrajno desno stranko Bratje Italije Giorgie Meloni, z vsem kar prinaša ta skrajno desničarska stranka. S tem ne le podpiramo populizma Lige, a zaničujemo vse to kar so si pridobili naši predniki s krvjo in darovanjem lastnega življenja za svobodo in demokracijo. Moramo se zavedati, da so v tej stranki prisotni parlamentarci, ki so nas vedno sovražili, ki nasprotujejo vrnitvi Narodnega doma in ki imajo bazoviške junake za teroriste.

Predvsem si ta stranka želi spremeniti italijansko ustavo, ki sloni na

antifašizmu, demokraciji in ščiti jezikovne manjšine.

V odprtem pismu slovenski javnosti dne 12. oktobra pa so mi, poleg vsebine, dali pobudo za razmislek podpisi. To so naši mladi zamejci, ki, kot prvo, jim niso tuje politika, politične vsebine in družbena vprašanja. Drugo dejstvo pa je, da izhajajo iz različnih ideološko usmerjenih sredin, veže jih pa narodna pripadnost. To je tisto kar si sam želim. Da med nami prednjači narodna pripadnost in se ideologije umaknejo v podstrešje. To ni lahko. A če si želimo dobrih rezultatov, naj bo to na volilnih preizkušnjah, v pogovorih z deželnimi in državnimi oblastmi, je edina pravilna izbira in pot naša enotnost. S tem bomo močnejši in bo naš cilj lažje dosežen. Ni to edina shema, da dosežemo cilj, a je naša tekma brez dvoma olajšana. Moramo se zgledovati po naših mladih, ki si želijo skupnih ciljev, skupnega delovanja in ne razhajanj. Predvsem pa moramo imeti pred očmi ideale pripadnosti slovenskemu narodu.

Da se povrnem k zborniku, za katerega sem tudi sam prispeval nekaj vrstic prav v to smer. Menim, da ob vsaki volilni preizkušnji ali ob izvolitvi predstavnika v razne organe, moramo strmeti za tem, da dobimo primerno osebo, ki ima možnost zmage, možnost izvolitve. Delovati pa moramo enotno, vsi moramo verjeti v to, vsi si moramo zaviti rokave in po naših močeh pomagati. Zmaga enega je posledična zmaga nas vseh. Naj navedem le primer občinskih volitev v Nabrežini. Igor Gabrovec je bil pravi konj za zmago. Sicer ni bila samoumevna, a če bi delovali razpršeno, bi bil negativen izid neizbežen. Temu moramo dodati vrline in sposobnosti sedanega devinsko-nabrežinskega župana. A zmes vsega tega je dosežek glavnega cilja. Tudi v tej občini pa je črna pika. Slovenci smo se predstavili prav v vseh strankah, od skrajno desne, pa do nasprotnega, levosredinskega tabora. To je po mojem mnenju skrajno nespoštljivo, skrajno neresno, brezbržno, kar dokazuje le, da prednjači osebni rezultat, ne pa skupen. Razpršenost naših glasov je zmaga nasprotnikov.

Seveda vsi, ki se predstavimo na volitvah ali si želimo v organe, ki predstavljajo našo skupnost, moramo imeti v sebi ambicijo, da nekaj dosežemo za nas same a predvsem za našo skupnost, za naše ljudi. Povezanost slovenske skupnosti na volitvah, naj bodo to občinske, deželne ali državne. Na zadnji seji deželnega sveta stranke sem slišal razne predloge. Na srečo ni bilo govora o desno usmerjenih strankah, katerim osebno in z vso močjo nasprotujem. Rajši

sami, če je to mogoče, kot z desnico, predvsem to, ki je sedaj prisotna na italijanskem in tudi evropskem prizorišču. A tudi tako imenovanemu tretjemu polu Renzi in Calende nisem naklonjen. Predvsem, ker ne zaupam Renziju, ki mi pooseblja osebni interes v politiki. Zanima se le za lastne uspehe in dosežke. Je pravi pristaš Macchiavellija: pomembna je la zmaga, ne glede kako pridemo do nje. Tudi to kar se je zgodilo v Senatu ob izvolitvi "prijatelja" La Russe za predsednika te veje parlamenta in hkrati drugega predstavnika italijanske republike kaže na to, kakšen je Renzi. Res ni dokazov, da je bil ravno on ta orostrelec, vsi namigi pa vodijo do njega in njegovih somišljenikov. Če k temu dodamo izjavo tržaškega politika Rosata, pripadnika Renzijevega gibanja, da bi podprl desnega kandidata za videmskega župana, potem je slika popolna. Tudi izkušnja tržaških občinskih volitev je dokaz, da se na to stranko ne moremo nanašati. Ko se predstavniki tega gibanja zavedajo končnega poraza, oziroma so prepričani v osebno neizvolitev, ne premaknejo mezinca za zmago koalicije.

Na podlagi tega svojega skromnega razmišljanja sklepam, da nam zaenkrat ostaja ena sama pot. Seveda, ne smejo nas izzivati in pogojevati. Res je, da potrebujemo dogovor z večjo stranko, a tudi leva sredina ne more brez našega sodelovanja. Vsaj v malem smo lahko tehtnica, ki prinese pomembne glasove. Predvsem pa z našo zavednostjo in trmo, ki smo

jo že večkrat dokazali, lahko pridemo do dobrega rezultata. Podprli smo našo senatorko in pripomogli k njeni ponovni izvolitvi. Tudi tu smo zgled zanesljivosti in pravega ravnanja v prid naše narodne skupnosti.

Pa še malo o našem delu. Naši ljudje želijo, da smo jim blizu, da s svojo prisotnostjo pomagamo pri rešitvi oziroma skušamo rešiti vsakodnevne težave in probleme. Zato moramo biti bolj prisotni na terenu, prisluhniti moramo potrebam našega človeka, ne smemo se zapirati vase. Odpreti moramo vrata in pokukati, kaj se dogaja pri bližnjemu, pri vsakemu somišljeniku in pripadniku naše skupnosti. Večkrat imam vtis, da smo se oddaljili od našega ozemlja, naših ljudi. Še je čas, da popravimo in se prilagodimo današnjemu času. Res je, da politiko in politike ljudje vidijo zelo odtujene. To pa moramo spremeniti, predvsem glede naše stranke in to z dejanji v prid nas vseh, vse naše slovenske narodne skupnosti.

Delovati pa moramo enotno, kot celota. Vsakdo od nas ima različna gledanja, različne misli, a vseeno lahko dobimo skupni imenovalec.

Pri vsem tem moramo biti trdno prepričani v obstoj naše stranke. Vedeti moramo kdo in kaj smo,

predvsem kje so korenine Slovenske skupnosti in verjeti v ideale, s katerimi je bila naša stranka ustanovljena. Časi so se spremenili, veliko je neznank in vprašanj, a pripadnost slovenskemu narodu je še vedno glavni temelj naše stranke. ■

Sledi stranki SSk tudi na družbenih omrežjih

www.slovenskaskupnost.org

[facebook SSk Slovenska skupnost](#)

[twitter @StrankaSSk](#)

[instagram sskslovenskaskupnost](#)

MSPI: Evropsko sodišče potrdilo stališče Evropske komisije

V začetku novembra je Evropsko sodišče razsodilo glede priziva, ki ga je FUEN predstavil proti odločitvi Evropske komisije, da ne uvede nobenih dodatnih posegov, kot jih zahteva uspešna evropska državljanska pobuda Minority SafePack Initiative. Priziv je predstavil pripravljalni odbor MSPI in FUEN. Odločitev so-

dišča je predstavnike evropskih narodnih in jezikovnih manjšin zelo razočaralo, saj so upali, da bodo sodniki podprli prizadevanja, da postane varstvo narodnih in jezikovnih manjšin evropska tema in da ni to v izključni pristojnosti držav članic, ki vsaka po svoje urejajo to pomembno področje človekovih pravic. ■

Kongres FUEN v Berlinu

V prehodu med septembrom in oktobrom je v Berlinu zasedal vsakoletni kongres FUEN, v katerega je že več let včlanjena tudi SSK. Kongresna dela so potekala v znamenju vojne v Ukrajini, ki je nastala zaradi napada Rusije na svojo južno sosedo. V Ukrajini živi več narodnih in jezikovnih manjšin, ki zelo trpijo zaradi vojnih razmer. Med predavanji in okroglimi mizami, ki so se odvijale od 29. septembra do 2. oktobra je bilo najbolj pretresljivo pričevanje predstavnice grške skupnosti iz Mariupola. Razgiban pa je bil tudi zadnji dan kongresa, ko je zasedala skupšči-

na delegatov FUEN. Na dnevnem redu je bila skupna resolucija, ki je obravnavala vprašanje ruskega vojaškega posega v Ukrajini ter odnos do varstva narodnih in jezikovnih manjšin v EU in pri Združenih narodih.

Burno razpravo je poželo vprašanje do politike, ki jo vodi madžarski predsednik Viktor Orban. Tudi končne volitve so presenetile. Potrjen je bil dosednji predsednik Lorant Vincze, izpadla pa je Angelika Mlinar, sicer Slovenka iz avstrijske Koroške pa tudi edina predstavnica slovanskih narodnosti. ■

IN MEMORIAM

Branko Černic (22.1.1943 - 18.10.2022)

Novica o nenadni smrti Branka Černica je vse pri stranki Slovenska skupnost in še posebej v domači sekciji, kjer je bil vedno prisoten, prešenetila in prizadela. Težko si je predstavljati, kakšne bodo seje sekcije brez njega, ki je bil vedno aktivno prisoten. Na vsakem sestanku je posegel, dajal predloge, vprašal o poteku občinskih sej in opozarjal na posege, ki bi jih bilo treba opraviti na teritoriju, od popravila cest do zamenjave luči, ki so se obrabile. Večkrat je tudi posegel v razpravo s svojimi političnimi razmišljanji, ki so bila podkovana z dolgo izkušnjo, ki si si jo je nabral v več mandatih, ko je v sovodenjskem občinskem svetu zastopal najprej Slo-

vensko demokratsko zvezo in nato Slovensko skupnost. In v teh razmišljanjih je vedno poudarjal, da je potrebno strmeti po samostojnem političnem nastopanju. Ampak pogovori o krajevni in širši politiki so bili tudi ob drugih srečanjih, na dvorišču Brankovega doma v Gabrijah, po maši in ko smo se srečali na raznih prireditvah. Na zadnje se spominjam, kako sva se pogovarjala o politiki prav na bregu Vipave, medtem ko so helikopterji deželne civilne zaščite in gasilcev črpali vodo za gašenje požara, ki je divjal na slovenskem in goriškem Krasu. Politiko je prav gotovo spremljal že od mladih nog. Smisel in zanimanje za politiko in javno upravo je podedoval od očeta Venčeslava. Približal se je delovanju Slovenske demokratske, ki je nosila simbol lipove vejice in zagovarjala samostojno politično nastopanje. V 70. letih prejšnjega stoletja pa je prišlo v vrstah Slovenske demokratske zveze do pomembne spremembe. Mlajša generacija politikov, kateri je Branko pripadal, se je po sleh Tržaške odločila za korenito prenovo. 15. februarja 1975 je bil v Katoliškem domu (današnjem Kulturnem centru Lojze Bratuž) v Gorici zborovanje za ustanovitev goriškega dela Slovenske skupnosti, ki je tako prevzela zavze-manje za skupno in samostojno politično nastopanje Slovencev v Italiji. Maja istega leta se je goriška SSK po-

vezala s tržaškim delom in zadobila deželno raven. Pri tem želim poudariti, da gre v tem trenutku za najstarejši politični subjekt v deželi FJK, kateremu je tudi Branko dal svoj osebni doprinos. Potem ko se je SSK ustanovila na pokrajinski in deželni ravni, so se na Goriškem začele ustanavljati krajevne sekcije SSK. 23. januarja 1976 je bila ustanovna seja sekcije SSK v Sovodnjah ob Soči. Izvoljen je bil odbor, v katerega je bil izvoljen tudi Branko. Prva seja sekcijskega odbora je potekala 13. marca 1976 in takrat je bil Branko izvoljen za prvega tajnika sovodenjske sekcije, poročevalec je postal Remo Devetak, delegat za pokrajinsko tajništvo pa Benjamin Černic. Branko Černic je bil marca 1989 izvoljen za predsednika pokrajinskega sveta SSK. Pokrajinski tajnik je bil takrat naš nepozabni Mirko Špacapan. Brankova drža v politiki je bila vselej pokončna in dosledna, včasih nekoliko trmasta, kot se spodobi za Kraševce. Tudi zaradi tega je kljub navezanosti na stranko, odstopil s predsedniškega mesta, ker je menil, da bi se morala SSK bolj odločno zavzeti v bran Sovodenjcem zaradi onesnaževanja, ki ga je povzročal goriški upepeljevalnik. Branko Černic je bil četrto stoletja občinski svetnik v Sovodnjah ob Soči. Prvič je kandidiral leta 1970 za Slovensko demokratsko zvezo oziroma za njeno krajevno različico. Takrat pa ni bil izvoljen. Junija 1975 je kandidiral

tokrat na listi novoustanovljene stranke Slovenska skupnost in bil izvoljen skupaj z Remom Devetekom in Jožefom Maražem. Kot občinski svetnik SSK je bil spet potrjen leta 1980 skupaj z Remom Devetekom in Oskarjem Pavletičem. Leta 1985 je SSK spet izvolila Branka Černica v sovodenjski občinski svet, tokrat skupaj z Jožefom Maražem in Marijo Češčut. Verjetno je takrat nastopal kot nosilec liste, kar je veljalo tudi za župansko kandidaturo. Peta izvolitev v sovodenjski občinski svet se je zgodila leta 1990, ko je lista SSK precej pridobila na glasovih in v občinski svet izvolila še Andreja Fajta in Ivana Kovica. Zadnjič je Branko Černic kandidiral za sovodenjski občinski svet leta 1995 in tudi takrat bil izvoljen skupaj s Savom Kledetom, ki je bil takrat županski kandidat, Benjaminom Černicem in Julijanom Ožbotom. Na pomoč stranki pri sestavi kandidatne liste je Branko prišel tudi leta 2014, a je nato prepustil mesto v občinskem svetu mlajšim kandidatom. Stranka Slovenska skupnost se klanja Branku Černicu in mu je hvaležna za vse, kar je naredil za slovensko narodno skupnost na Sovodenjskem in na Goriškem. Naša dolžnost je, da nadaljujemo in dopolnjujemo vso bogato politično dediščino, ki nam jo je zapustil naš dragi Branko.

Julijan Čavdek - Žalna seja v Gorici, 26. oktobra 2022 ■

Podpiraj SSK — zbirno stranko Slovencev v Italiji
IBAN: IT52K0892802201010000008300
Zadružna kraška banka

Uredništvo in uprava: **TRST, Ulica G. Gallina 5**
SKUPNOST - Reg. na sodišču v Trstu dne 22. januarja 1977, št. 509.
Izdaja društvo Skupnost. Poštni tekoči račun: 14739346
Tiska **Grafica Goriziana s.a.s.**, Ulica Anton Gregorčič 18, 34170 Gorica, tel. 0481.22116